

Tilbud, og man har udtalt sin Beundring over disse Tilbud. Maa jeg sige, at jeg vil udtale min Beundring for den Dristighed, hvormed Nykøbing Byraad har givet disse Tilbud. For mig staar det nemlig saadan, at Nykøbing Kommune vil staa sig overordentlig daarligt, rent økonomisk, ved at faa Hospitalet op til sig, og at Rigsdagen vilde gøre Nykøbing den allerstørste Tjeneste ved at sige Nej dertil. Forholdet er det, at man neppe rigtig har beregnet, hvad det er, man gaar ind til, man har vistnok ikke været ganske klar over det. Vi have i de sidste Dage faaet nogle nye Oplysninger og nye Tilbud deroppe fra; men jeg er fremdeles af den Opfattelse, at Nykøbing Kommune en skøn Dag vil komme til at sige til sig selv: Vare vi dog bare aldrig gaaede ind paa det, vi her ere gaaede ind paa. Saa vidt jeg husker, er Nykøbing Kommune i de sidste Dage gaaet ind paa at levere Elektricitet til en Pris af 17 Øre pr. Kilowatttime, medens de oprindelig havde forlangt en langt højere Pris. Vi have i Helsingør tilbudt at levere Elektricitet for godt 20 Øre pr. Kilowatttime, og vi vilde ikke tjene en eneste Øre ved at levere den til den Pris. Nykøbing vil komme til at give Penge til, for hver Kilowatttime Elektricitet den leverer til Sindssygeanstalten. Jeg siger, at det er et flot Tilbud, det kan ikke nægtes, og jeg føler mig overbevist om, at den Dag, de skulle til at udvide deres Vandværk, saaledes at de kunne levere Vand til Anstalten, vilde de komme til Erkendelse af, at de ere gaaede ind paa noget ganske galt, og det samme gælder for øvrigt med Hensyn til Udvidelsen af Gasværket. Jeg kan samstemme med de Herrer, der have udtalt deres Beundring for Nykøbing Kommune. Jeg vil sige, at jeg udtaler min Beundring for den Dristighed, hvormed Nykøbing Byraad har givet sine Tilbud. Jeg tror, at det kunde trænge til at faa Lov til at regne dem igennem en Gang endnu, saaledes at man gav det Ret til at trække sig tilbage, hvis det ikke vilde staa ved det.

Udover dette skal jeg i Øjeblikket ikke udtale mig om Sagen, men vil slutte med at sige, at vi, som Sagen staar, ikke have kunnet andet end slutte os til det af den højtærede Minister forelagte Lovforslag, og jeg vil paa ny anbefale, at man stemmer derfor.

L. Pedersen: Den højtærede Minister talte om den skønne Udsigt fra Pladsen ved Hillerød og kunde ikke forstaa, at jeg

ikke kunde finde Pladsen naturskøn, da jeg dog maatte kende Forholdene. Ja, jeg har kendt Forholdene i 50 Aar — det er vistnok betydeligt længere end den højtærede Minister, saa vidt jeg kender hans Alder —, og jeg maa sige, at de Beviser, han anførte, forekom mig noget mærkelige. Han sagde, at man kunde se saa langt som til Skovene ved Hillerød. Det er 2—3 km, men den Udsigt skal jo ogsaa spærres, efter at Sundhedsstyrelsen har udtalt, at der bør plantes et Løbælte netop paa de Sider, hvor den højtærede Ministers Udsyn skulde komme. Jeg tror, den højtærede Minister gør bedst i at lade Skønhedshensynet fare, for det passer aldeles ikke. Det er, som jeg har sagt, et meget tørt, grimt og kedeligt Sted at lægge Anstalten paa.

Ordføreren (Brorsen): Det er jo kun med Hensyn til Beliggenheden, der er nogen Uenighed, som jeg allerede udtalte første Gang, jeg havde Ordet. Der er derfor ingen Grund for mig til at forlænge Debatten synderligt. Jeg vil sige til de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 2den Valgkreds (K. Pedersen) og Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), at de maa have misforstaaet mine Udtalelser, naar de have villet lægge ind deri, at jeg skulde have insinueret noget, fordi jeg udtalte, at det i og for sig var meget naturligt, at hver især stod og talte for en Plads i deres Valgkreds. Jeg tilføjede nemlig, at det var menneskeligt og særlig i dette Tilfælde naturligt og fuldt forsvarligt, fordi de enkelte Pladser hver for sig i Virkeligheden egnede sig for et Sindssygehospital. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds faar denne Forklaring, antager jeg, at han vil være tilfreds.

Jeg vil ikke sige meget om Forslaget om at lægge Anstalten ved Jyderup eller Slangerup, fordi jeg tror, at ærede Medlemmer i Almindelighed have et Indtryk af, at det, hvorom Striden til sidst vil komme til at staa, er, om man skal følge Lovforslaget eller gaa til Nykøbing. S. Naar man hørte det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), fik man det Indtryk, at det eneste afgørende i Virkeligheden var den afsides Beliggenhed: Der var saa langt op til Nykøbing, og af den Grund kunde man absolut ikke tiltræde Tanken om at lægge Anstalten der. Den højtærede Justitsminister var inde paa de samme Betragtninger. Jeg synes dog, vi kunde blive enige om een Ting, nemlig at